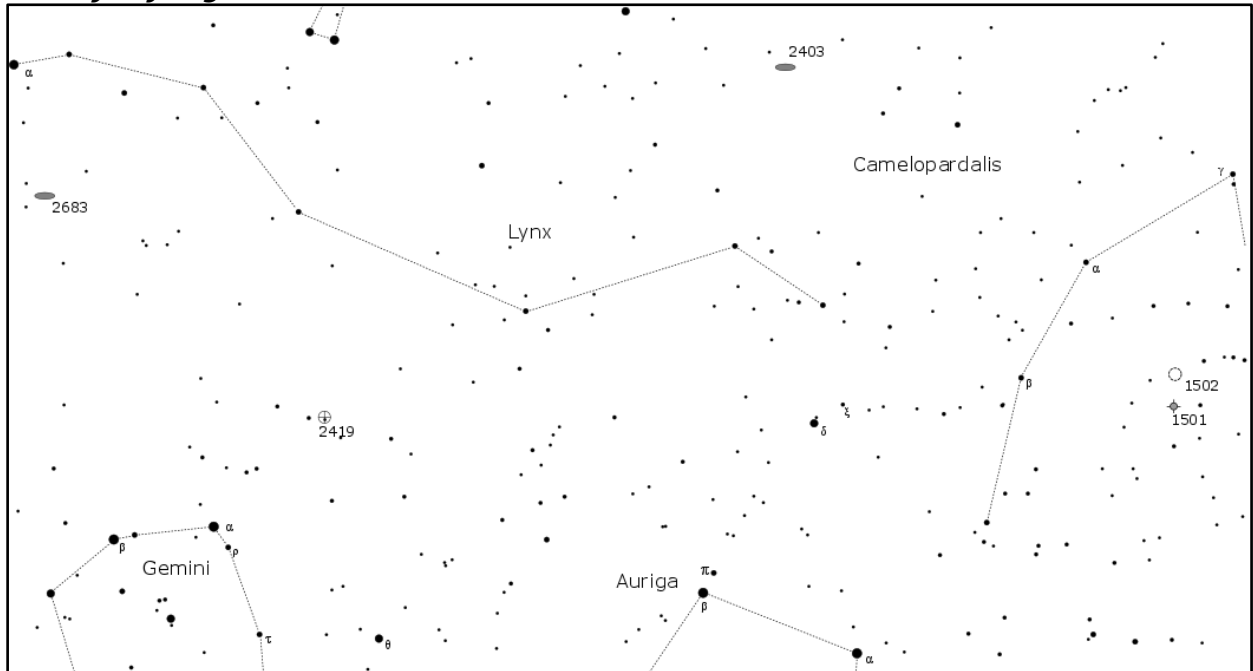

Deep Sky hjørnet

av Terje Bjerkgård

Denne gangen skal vi se nærmere på to av de mest uanseelige stjernebildene på nordhimmelen, nemlig Giraffen (Camelopardalis) og Gaupen (Lynx). I disse finnes det en rekke galakser, men med få unntak er de svake, en fin åpen stjernehop, en planetarisk tåke og ikke minst den fjerneste kulehop som er synlig med et mindre teleskop.

NGC 2403 – Galakse

Dette er en galakse med svært stor utstrekning, hele 26 x 13 bueminutter, så selv om lysstyrken er så høy som 8.5 mag, så er dette et vanskelig objekt på grunn av lav overflatelysterstyrke. Den kan faktisk være lettere å se i prismekikkert enn i en 8-tommer. I 12-14" teleskoper så kan en begynne å skimte spiralarmene. Dette er en flott galakse for fotografering.

NGC 1502 - Åpen stjernehop

Denne hopen er flott selv i små teleskoper. Den består 45 stjerner samlet innenfor et 7 bueminutters felt, hvorav en rekke er av 7-9 mag.

NGC 1501 - Planetarisk tåke

Denne planetariske tåken befinner seg bare en grad sør for hopen NGC 1502. Den har lysstyrke 11.5 mag og en utstrekning på 52 buesekunder og er således greit innefor rekkevidden til en 6-tommer ved gode forhold og spesielt ved bruk av oksygen-III filter. Sentralstjernen har lysstyrke på 14.45 mag og krever nok minimum et 10-tommers teleskop.

NGC 2419 – Kulehop

Denne kulehopen ligger hele 300 000 lysår unna, dvs. også lenger unna enn våre to berømte satellittgalakser - De Magellanske Skyene! Kulehopen har en lysstyrke på 10.3 mag og en utstrekning på 4.1 bueminutter. For å se stjerner i denne må en ha minst et 12-14" teleskop.

NGC 2683 – Galakse

Dette er en galakse som sees fra kanten og har derfor en utpreget nålform. Med en lysstyrke på 9.8 mag og en utstrekning på 8 x 2 bueminutter er denne greit synlig i 4-6" teleskoper og flott i større teleskoper.